

Присвѣнный, αἰ, οε. μτχ. παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ ῥ. присвоаю). οἰκαιοποιηθεῖς, προσωκειωμένος, ὠκειωμένος, ἐξωκειωμένος.

Присвоаю, еши. μ.-εвою, ἴши. οἰκαιοποιῶμαι, προσοικειόω-ω, ἰδιοποιῶμαι, σφετερίζομαι. = οὔсвоаю. 2) ἐξοικειόω-ω καὶ μεс. ἐξοικειόομαι-οῦμαι. Σμεс.-εα. προσοικειοῦμαι, ἐξοικειοῦμαι (τινὶ).

Прискѣрбный, αἰ, οε. ἐπιθ. περὶ λυπος, τεθλιμμένος. καὶ λυπηρὸς, θλιβερός, λυπητικός.

Приснодѣла, ѱ. θηλ. ἀειπάρθενος.

Присноживѣщій, αἰ, εφ. μτχ. (ἀντὶ ἐπιθ.) αἰείζωος (αἰεζώων) = присноживыій.

Присноживыій, αἰ, οε. ἐπιθ. = τῷ προηγ.

Приснозелѣный, αἰ, οε. ἐπιθ. αἰεθαλής.

Приснопáмáтный, αἰ, οε. ἐπιθ. αἰεμνηστος, αἰοίδιμος.

Присносѣщный, αἰ, οε. ἐπιθ. αἰδῖος.

Присносѣщнѣ. ἐπιρ. αἰδῖως.

Присный, αἰ, οε. ἐπιθ. ὁ αἰεὶ ὢν, διηνεκής, ἐνδελεχής.

= вσεгдáшній. 2) γνήσιος, αἰ-κειος (201) ἀληθής § — вράтъ. γνήσιος ἀδελφός, αὐτάδελφος. ὅρα καὶ ἐν τῷ сѣщій.

Присно. ἐπιρ. αἰεὶ, (αἰεῖ ποτε), εἴσαι, ἐσαι, εἰς αἰεὶ.

Присовираю, еши. ἄορ. — вράчх. μ.-верѣ, ἔши. ἐπισυνάγω, ἐπισυλλέγω, ἐπισωρεύω, ἐπισυνάπτω, προσεπισυνάπτω. παρβλ. τὸ ἐπομ.

Присовоклпáю, еши. μ.-пáю, пѣши. ἐπισυνάπτω, προσεπισυνάπτω.

Присоединáю, еши. μ.-нию, ἴши. προσενόω-ω, καὶ = τῷ προηγ.

Приспѣваю, еши. ἄορ. при-спѣчх. μ.-спѣю, еши. προφθάνω, ἐπιφθάνω, φθάνω, ἐγγίζω, πλησιάζω.

Приставлáю, еши. μ.-вáю, вѣши. ἐφίστημι, ἐπιβάλλω. (καὶ διορίζω τινὶ ἐπιστάτην. 271. пристáвлени вы́ша пѣстѣни. διορίσθησαν παιδαγωγοί).

Пристáвникъ, а. ἄрс. οἰκονόμος, ἐπίτροπος, ἐπιστάτης. 2) ἐργοδιώκτης. = дѣлостѣль.

Пристáнище, а. οὐδ. λιμὴν. Σμτφρ. ἄσυλον, καταφύγιον.